

Excursieverslag Beetsterzwaag op 16 maart 2008

Maricée Ten Bosch

Een zeer geslaagde dag en ondanks de barre weersvoorspellingen geenszins in het water gevallen! Wat en wie er allemaal wel in het water viel, daarover later meer.

Er melden zich veertien deelnemers bij het Hoornse Meer. We verdelen ons over een aantal auto's, maar niet voordat er op het meer Kuifeenden, Futen, Grote Zaagbekken, Kokmeeuw, Meerkoet en Aalscholver worden waargenomen. Bij terugkomst zat er nog een Brilduiker.

De snelweg opdraaiend moet Wim Woudman, die de excursie leidt, plotseling remmen voor een koppel Grauwe Ganzen. Op zowel de heen- als de terugweg zien we vanuit de auto Torenvalk, Buizerd, Kauw (boven of in de middenberm) en Wulp. Vlakbij Beetsterzwaag zit een Buizerdpaar liefdevol naast elkaar, fijn dichtbij ook. Nog een verrassing wacht ons in Beetsterzwaag: Ooievaars, circa twaalf! Op hoge nesten in oude eiken, op een geknakte windmolen, foeragerend in de weilanden, de hele weg lang. Geklepper en gecirkel alom. Een groepje Kramsvogels vliegt over, fraai tsjakkerend. Twee Canadezen houden zich schuil. De meeste ganzen zijn dit jaar vertrokken zonder dat Wim Woudman afscheid van ze heeft kunnen nemen. Dat zit hem toch een beetje dwars.

De eerste luisteroefening: Winterkoning, Roodborst, Kool- en Pimpelmees.

Nog een klein autoritje en de wandeling begint echt. Appelvink (*pit!*) en Groenling. We gaan lopen. Het is droog! Merel, Ringmus, baltsende Wulp, Haan. Er volgt een prachtige wandeling van enkele uren door loof-, naald- en parkachtig bos, langs het Koningsdiep en door een inderdaad erg mooi coulissenlandschap. Wim Woudman

wil ons niets onthouden, kiest de mooiste paadjes en brengt ons ook nog op de hei, met Klapekster en Roodborsttapuit. Het landschap is zeer afwisselend en zo zijn ook de vogels. De Kraanvogels blijken bij nader inzien Grauwe Ganzen te zijn. Er vallen een paar spettertjes.

Zeven soorten mezen? Stilstaan, luisteren. Matkop, Zwarte Mees, Staartmees, Glanskop plus die twee andere bekenden, dat zijn er zes! Nog steeds geen regen van betekenis. Stilstaan en kijken. Boomklever en Boomkruiper. De baltsroep van de Matkop klinkt zo'n beetje als de Boomklever, maar ijler en iets langzamer, leer ik vandaag. *Fietsie fietsie* zegt de Zwarte Mees.

Grote Lijster (heel eenvoudig) en Zanglijster (die van de herhaling en de korte frases met pauze). Enkele Kieviten, een groep Spreeuwen, Koperwiek. Meermalen hoog in de boomtoppen troepjes gonzende Sijzen! Soms samen met de Putter. Goed luisteren, Goudhaan.

De groep is enthousiast en kiest unaniem voor de langste route. In het bos lopen we weer droog. Een Grote Bonte Specht roffelt, een Kraai krast. Het bos galmt. En dan geeft er iemand een showtje weg, op de valreep, in hetzelfde bos waar hij eerder is gesignaleerd: de Kleine Bonte Specht! Wat is 'ie klein en leuk! Helaas geen kik, maar de show is erg goed.

Verder lopen. Water. Een Mandarijneend met zijn vrouwtje. Het lijkt wel theater te water. Met het slowmotionnummer van meneer N. loopt het bijna fout af als het boompje doorbuigt waaraan hij zich vasthoudt om de greppel over te steken: een natte broek is alles wat hij er aan overhoudt, gelukkig geen blessure! Dat was wel anders

Impressie van het afwisselende landschap bij Beetsterzwaag

voor de (onbekende) automobiel die in de sloot was geraakt (op de heenweg). De derde watertrapper was een man op een mountainbike. Nadat hij eerst het golfterrein over was gecrossed, verdween hij met bike en al in een modderachtig slootje, om er even later weer uit op te duiken en er snel vandoor te gaan. Ik vind het eerlijk gezegd een wat kinderachtig gezicht, zo'n grote volwassen man crossend door het bos. Ga dan vogelen! Afijn, vlak voor de koffie in het dorp zien en horen we nog een troepje zingende Kepen. We zijn ze dicht genaderd en hebben ze op de keper beschouwd, wat erg fijn was. Nu zijn we er al bijna. De Nijlganzen hoef ik niet te noemen, heb ik begrepen. We zijn vrijwel droog als we de uitspanning in Beet-

sterzwaag binnengaan en ons op de koffie (met schwarzwalderkirchenoranjeküchen-appelvinkentaart) storten. De regen klettert gezellig op het dak van de overdekte serre, wát een timing.

Ik heb genoten! En ik was volgens mij niet de enige. Met dank aan Wim Woudman en voor herhaling vatbaar (ik heb me direct lid gemaakt, dankzij V's heldere uitleg over het verschil tussen het IVN en Avifauna).

NB. Het schijnt dat enkelen onder ons de eerste Tjiftjaf hebben gehoord. Een uitgeput Tjiftjafje dat enkel één keer zijn korte naampje tjiftjafte.